పలాయితుడు

"ఊర్మిళా... ఊర్మిళా..." గావుకేకలు పెడ్తూ ఇంట్లో ప్రవేశించాడు అర్జున్‌రావు.

"వస్తున్నానండీ!" అంటూ చేతిలో ఉన్న పనిని వదిలేసి వంటగదిలోంచి పరిగెత్తుతున్నట్టుగా హాల్లోకొచ్చింది ఊర్మిళ.

"యేమైందండీ! ఎందుకంత బిగ్గరగా పిలిచారు" అంది ఊర్మిళ, కంగారుగా అటూఇటూ తిరుగుతున్న భర్తను చూసి.

"యేమైందా? కొంపమునిగింది" అన్నాడు అర్జున్‌రావు పళ్ళు కొరుకుతూ.

"కొంపమునిగేంత ప్రమాదం ఇప్పుడు యేం ముంచుకొచ్చిందో...?" అంది ఊర్మిళ.

"అంతా నీవల్లే జరిగింది. నీకసలు బుద్ధిలేదు" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"తర్వాత తిడ్తురుగానీ ముందు అసలేం జరిగిందో చెప్పండి" అంది ఊర్మిళ.

"ఆ ఉజ్వల చిట్‌ఫండ్ వాడికి నెలనెలా చిట్టీ కడ్తున్నామా... ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్సన్నీ అయిపోయే దశలో తీసుకుంటే ఎక్కువ లాభమని మనం ఇంతవరకు ఒక్క పైసా కూడా తీసుకోవద్దన్నావు కదా... వాడికి 60 వేల వరకు చెల్లించాం. ఇప్పుడా చిట్టీలు నడుపుతున్న మోహనరావు గాడు మనలాంటి ఎందరి నెత్తుల మీదనో టోపి పెట్టేసి ఈ ఊర్నించి నిన్ననో, మొన్ననో ఉడాయించేశాట్ట. మనలాగే వాడికి చిట్టీలు కట్టిన జనమంతా తాళం వేసి ఉన్న వాడింటి ముందుకెళ్ళి లబోదిబోమని మొత్తుకుంటున్నారు. అంతా కర్మ... కర్మ..." అంటూ తలబాదుకున్నాడు అర్జున్‌రావు.

"అయ్యో! అంతపని జరిగిందా?... ఆ మోహన్‌రావు అంతపని చేశాడా?... వాడు ఎంతో వినయంగా, ఎంతో మంచివాడిలా కనిపించేవాడు. వాడింత పని చేశాడంటే నమ్మలేకపోతున్నానండీ" అంది ఊర్మిళ.

"నమ్మకపోతే దేంట్లోనన్న పడి చావు... అంతా నీవల్లే... వాడు చాలా మంచివాడండి... వాడు చాలాకాలం నుండి చిట్టీలు నడుపుతున్నాడు... మా అక్కా బావలు అతడికి చిట్టీలు కట్టి ఒకేసారి రెండు లక్షలు తీసుకొని చక్కగా కారు కొనుక్కున్నారు... మనమూ అలాగే చేద్దామని నువ్వు నా చెవిలో గూడుకట్టుకొని చెప్పడం వల్లనే నేను వాడిని నమ్మాను. తలుచుకుంటే గుండెలు తరుక్కుపోతున్నాయి.

నీ మాటలు నమ్మి లక్షరూపాయలు పోగొట్టుకున్నాను. అంతా నీవల్లే... నిన్ను చంపినా పాపం లేదనిపిస్తోంది" అతడు మళ్ళీ పళ్ళు కొరికాడు.

"నన్ను చంపాలని మీకంతగా కోరికుంటే చంపండి... వాడెవడో మోసం చేస్తే నామీద మండిపడ్తున్నారేమిటి?"

"వాడు మంచివాడు. నమ్మకస్తుడు... మోసం చేసేరకం కాదని మీ బావగారు చెప్పారని నువ్వు నాకెన్నిసార్లు చెప్పావో గుర్తుందా?... నువ్వు చెప్పబట్టే నేను వాన్ని నమ్మాను"

"నాకన్న ముందే, మీరే, అతన్ని గురించి ఎన్నోసార్లు చెప్పారని మరచిపోతున్నారు. రాంబాబు అనే మీ ఫ్రెండొకాయన మోహనరావు దగ్గర చిట్టీలు కట్టి చాలా లాభపడ్డాడని, ఒకేసారి చిట్టీ ఎత్తుకొని వాళ్ళమ్మాయి పెళ్ళిచేశాడని, మనం కూడా మోహనరావు దగ్గర చిట్టీ కట్టి మీ అక్కా, బావల్లాగ ఓ కారు కొనుక్కుంటే ఎలా ఉంటుందని మీరడిగినప్పుడే అతడు నమ్మకస్తుడేనని నేనూ విన్నానని చెప్పాను. అసలు మోహనరావు ప్రస్తావన మొట్టమొదలు తెచ్చింది మీరే... ఈ విషయంలో నీ అభిప్రాయమేమిటని అడిగినప్పుడే నేను నా అభిప్రాయం చెప్పాను. అతడిలా చేస్తాడని నేనుమాత్రం ఊహించానా?"

"అవును... నీ అభిప్రాయం అడిగాను... నీకు నువ్వు చాలా తెలివైనదాన్నని, నేనేమో చాలా తెలివితక్కువ వాడినని, డబ్బులు వృథా చేస్తానని అనుకుంటావుకదా... నువ్వు చాలా ప్రాక్టికల్... ముందుచూపు ఉన్నదానివి అనుకొని నీ సలహా అడిగాను... ఈ చిట్టీలు నడిపేవాళ్ళను నమ్మొద్దండీ... అని నువ్వు చెబుతావనుకున్నాను. నువ్వేమో మీ అక్కా బావల మాటలు నమ్మి వాడు నమ్మకస్తుడండీ అని చిలుకపలుకులు పలికావు. మీ అక్కాబావలంటే నీకు దేవతలు కదా..."

"అవును చెప్పాను. అతన్ని గురించి అప్పుడందరూ అలాగే అనుకున్నారు. చిట్టీ కట్టడం మంచిదేకదా... కంపల్సరీ సేవింగ్ అవుతుంది. చేతిలో డబ్బుంటే ఎన్నో వృథాఖర్చులవుతాయి... చిన్నచిన్న ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్స్‌లో డబ్బు కడ్తే ఒకేసారి పెద్దమొత్తంలో చేతికొస్తుంది. యేదన్నా మంచి అవసరానికి పనికొస్తుంది అనుకున్నాను. ఇప్పుడు నన్నంటున్నారు గానీ, మీరుమాత్రం అతడు మంచివాడేనని అనుకోలేదా? ఓ కారు కొనుక్కోవాలన్నది మీ కల. దాన్ని నిజం చేసుకుందామనే మీరు మోహనరావు నడుపుతున్న – లక్ష రూపాయల చిట్టీని తీసుకున్నారు. అంతా మీరే నిర్ణయించుకొని యేదో మాటవరసకు నా సలహా అడిగినట్టు అడిగి, ఇప్పుడు తప్పంతా నాదేనని నన్నంటున్నారు"

"నిన్నే అంటాను... ముమ్మాటికి నిన్నే అంటాను. అతడు నమ్మకస్తుడని నువ్వు అంతగా చెప్పకపోతే నేనతని జోలికే వెళ్ళేవాడిని కాదు. అంతా నీ కారణంగానే జరిగింది. కేవలం నీ అక్కాబావల మాటలు నమ్మి నువ్వు నన్ను ముంచేశావు. నువ్వేం చేస్తావో నాకు తెలీదు. నాకా లక్షరూపాయలు నువ్వే తెచ్చివ్వాలి"

"ఇది మరీ బావుంది... లక్షరూపాయలు నేనెక్కడ్నించి తెచ్చేది..."

"మీ అక్కాబావలు వాడు చాలా నమ్మకస్తుడని చెప్పారుగా... వాళ్ళనడిగి తీసుకరా..."

"మీ మాటలు వింటోంటే నవ్వాలో యేడ్వాలో తెలీటంలేదు"

వాళ్ళిద్దరలా మాట్లాడుకుంటుండగానే బయట్నించి

"మీరిద్దరేదో గొడవపడ్తున్నట్టున్నారు. యేమైంది?" అంటూ అర్జున్‌రావు మిత్రుడు, సుధీర్‌రెడ్డి వాళ్ళింటికొచ్చాడు.

"కొంప మునిగిందిరా సుధీర్! ఆ చిట్టీ నడిపే మోహనరావు గాడు అందరి నెత్తులమీద కుచ్చుటోపీలు పెట్టేసి, ఓ 20 లక్షలు జమ చేసుకొని ఈ ఊర్లోంచి బిచాణా ఎత్తేశాడు" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"మీ నెత్తిమీద ఎంత పడిందేమిటి?" అన్నాడు సుధీర్‌రెడ్డి.

"ఓ లక్ష. ఈవిడగారే వాడు చాలా నమ్మకస్తుడని, మన డబ్బెక్కడికి పోదని వాడికి సర్టిఫికెటిచ్చి నాచేత చిట్టీ కట్టించింది. ఈమె మాట వినే నేను ఇంత ఘోరంగా మోసపోయాను" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"ఊర్మిళ అలా చెప్పిందే అనుకో... నీ తెలివెక్కడబోయిందిరా అర్జున్! రిజిష్టర్ సంస్థలు కాకుండా ఇలా వ్యక్తులు నడిపే చిట్టీల బిజినెస్‌ను నమ్మకూడదని, ఊర్మిళకు కాదు, నీకు తెలియాలి. రిజిష్టర్డ్ అయిన సంస్థలయితే కొంత సెక్యూరిటీ ఉంటుంది. వ్యక్తులు నడిపే ఇలాంటి చిట్టీలకు ఎలాంటి సెక్యూరిటీ ఉండదు. ఈ విషయం బయటి ప్రపంచంలో తిరుగుతున్న నీకు, నాకూ తెలియాలిగానీ, పాపం ఊర్మిళకెలా తెలుస్తుందిరా ఫూల్!" అన్నాడు సుధీర్.

"అలా అడగండన్నయ్యా! ఎక్కడ యే పొరపాటు జరిగినా ఈయనగారొచ్చి నామీదకు ఒంటికాలుమీద లేస్తుంటాడు" అంది ఊర్మిళ.

"ఈయనే కాదు. చాలామంది వీడిలాగే మనం చేసే పనులవల్ల యేదన్నా చెడు జరిగితే, అందుకు బాధ్యులం మనం కాదని, వేరెవర్నో అందుకు బాధ్యులను చేసే ప్రయత్నం చేస్తారు. వీడిది అలాంటి మనస్తత్వమే" అన్నాడు సుధీర్.

"నువ్వేమైనా చెప్పురా... ఈవిడగారి మాట నమ్మి నేను మోహనరావు గాడి దగ్గర చిట్టీకట్టాను" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"నోర్ముయ్‌రా అర్జున్... నువ్వు పొరపాటు చేసి ఆమెనెందుకంటావు... అయ్యిందేదో అయ్యింది. ఇకనుండైనా జాగ్రత్తగా ఉండండి. అదిసరె, టైమయ్యిందిరా అర్జున్. మనం బయల్దేరాలి" అన్నాడు సుధీర్ అర్జున్‌రావుకేసి చూస్తూ.

సుధీర్‌రెడ్డి, అర్జున్‌రావు ఒకే గవర్నమెంట్ స్కూల్లో టీచర్స్‌గా పనిచేస్తున్నారు. ఆ స్కూలు వరంగల్‌కు 15 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంటుంది. వాళ్ళిద్దరూ కలిసి రోజూ సుధీర్ మోటారుసైకిల్ మీదే ఆ స్కూలుకు వెళ్ళొస్తుంటారు.

"నేను జాగ్రత్తగా ఉంటే సరిపోతుందా? ఈవిడగారు నన్ను జాగ్రత్తగా ఉండనిస్తుందా? ఇలాంటిదేదో తెచ్చిపెడ్తూనే ఉంటుంది" అన్నాడు అర్జున్‌రావు, ఊర్మిళకేసి ఆమెను తినేసేలా చూస్తూ. ఇంత అందమైన భార్యతో వీడింత క్రూరంగా ప్రవర్తించటం ఘోరం!" అనుకున్నాడు సుధీర్.

"నేనేం తెచ్చిపెట్టను. అన్నీ మీరే తెచ్చుకుంటారు" అంది ఊర్మిళ.

"మీరు తీరికగా వాదించుకుందురుగానీ అవతల స్కూలుకు టైమైపోతోంది... నువ్వు వస్తావా? నన్ను వెళ్ళిపొమ్మంటావా?" అన్నాడు సుధీర్.

"నేనూ వస్తారా... రెడీగానే ఉన్నాను" అన్నాడు బయటకెళ్ళి పోర్టికో కింద ఉన్న షూజ్ వేసుకుంటూ.

"లంచ్‌బాక్స్ రెడీ చేస్తాను. ఒక్కక్షణం ఆగండి" అంటున్న ఊర్మిళ మాటవిని.

"ఇంకేం లంచ్‌బాక్స్... అక్కర్లేదు. నువ్వు ఆ మోహనరావు గాడితో పెట్టించిన లంచ్‌తో కడుపునిండిపోయింది" అంటూ సుధీర్ స్టార్ట్ చేసిన మోటారుసైకిల్ వెనకసీట్లో కూర్చున్నాడు అర్జున్‌రావు. మరుక్షణంలో వాళ్ళిద్దరూ అక్కడ్నించి వెళ్ళిపోయారు.

"ప్రతిదానికి నన్ను నిందించటం ఇతడెప్పుడు మానుకుంటాడో!" అనుకుంటూ కళ్ళనీళ్ళతో ఊర్మిళ ఇంట్లోకెళ్ళిపోయింది.

* * * *

ఇది జరిగిన నెలరోజుల తర్వాత ఒకరోజు అర్జున్‌రావు స్కూలు నుండి వస్తూనే "ఊర్మిళా... ఊర్మిళా..." అని కేకేసి ఆమె "యేమిటండీ!" అంటూ రాగానే

"కొంపమునిగింది" అన్నాడు.

"మళ్ళీ యేమైందండీ!" అంది ఊర్మిళ.

"ఈరోజు మా స్కూలు హెడ్‌మాస్టర్ లీవ్ పెట్టాడు. మా సుధీరే ఇన్‌చార్జి. ఊర్లో బోనాల పండగ జరుగుతోందని స్కూలుకు పిల్లలెవరూ రాలేదు. ఊరికే కూర్చుంటే బోర్ కొడ్తోందని కాస్సేపు కార్డ్స్ ఆడుకుందామన్నాడు సుధీర్. "వద్దురా... మనం స్కూళ్లో కార్డ్స్ ఆడటం ఊరివాళ్ళెవరైనా చూస్తే బావుండదు. పాఠాలు చెప్పాల్సిన ఉపాధ్యాయులు పేకాటలో మునిగి తేలుతున్నారని మీడియా అంతా ప్రచారమైపోతుంది" అన్నాను. అయినా సుధీర్ నామాట విన్లేదు "యేం కాదులేరా! ఇలా లీజర్ దొరికినప్పుడల్లా ఇదివరకెప్పుడూ మనం కార్డ్స్ ఆడనట్టు మాట్లాడుతున్నావు..." అంటూ మా స్కూళ్ళో పనిచేస్తున్న ఆర్గురు టీచర్లను హెడ్‌మాస్టర్ రూంలోకే రమ్మన్నాడు. అందరం వెళ్ళి డబ్బులు పెట్టి... చిన్న స్టేకే అనుకో... పేకాడటం మొదలెట్టాం. ఉదయం తొమ్మిదిన్నరకు మొదలెట్టి లంఛ్ టైమ్ వరకు అందరం పేకాటలో మునిగిపోయి బయటి పరిసరాలను పూర్తిగా మరచిపోయాం. యేడో తరగతి చదువుతున్న కొందరు మా విద్యార్థులు మేం పేకాడటం చూశారు. మెల్లగా వెళ్ళి మాఊర్లో ఉన్న ఓ టీవీ ఛానెల్ రిపోర్టర్‌కు చెప్పేశారు. ఆ రిపోర్టర్ వచ్చి మేం పేకాడుతున్న దృశ్యాల్ని వాడి కెమెరాలోకి దించేశాడు. కొంప మునిగిందనుకో... ఉద్యోగం ఊడే పరిస్థితి యేర్పడింది. అంతా వాడే చేశాడు... ఆ సుధీర్‌గాడి కారణంగానే ఇదంతా జరిగింది.... వాడో మూర్ఖుడు. ఎంత చెప్పినా విన్లేదు. వాడి కారణంగా మనకు వీధుల్లో అడుక్కుతినే పరిస్థితి యేర్పడింది..." అన్నాడు అర్జున్‌రావు రెండు చేతుల్తో తలపట్టుకొని.

"సుధీర్‌గాడే చేశాడని ఇప్పుడు గొంతు చించుకుంటే యేం లాభం. అతడు ఆడదామంటే మాత్రం మీ బుద్ధెక్కడకుపోయింది? స్కూళ్లో పేకాడటం తప్పని మీరు గట్టిగా నిలబడితే అతడేం చేసేవాడు" అంది ఊర్మిళ.

"ఈరోజు వాడే హెడ్‌మాస్టర్... హెడ్‌మాస్టర్ మాట వినకపోతే అదో సమస్య... రోజూ వాడు తన బండిమీద స్కూలుకు తీసుకెళ్తున్నాడు కదా... అదో మొహమాటం. వాడి మాట కాదని ఎలా అనాలి... అంతా కర్మ"

"నేనెన్నోసార్లు చెప్పాను... మనం ఎవరిమీదా ఆధారపడొద్దని... మీ స్కూలుకు ఈ ఊరినుండి బోల్డు ఆటోలు నడుస్తున్నాయి... ఆటోలో వెళ్ళండని... లేకపోతే మీరే ఓ మోటారుసైకిల్ కొనుక్కోండి... బ్యాంకుల వాళ్ళు చాలా ఈజీగా లోన్స్ ఇస్తున్నారని కూడా చెప్పాను... నామాట విన్నారా?"

"మహాచెప్పావులే... వాడు నాకు చిన్నప్పట్నించి ఫ్రెండ్... వాడింత పనిచేస్తాడని, నన్నింత అప్రతిష్టపాలు చేస్తాడని కలలో కూడా ఊహించలేదు"

"ఇప్పుడేమవుతుందంటారు. నిజంగానే మీ ఉద్యోగం పోతుందంటారా?" అంది ఊర్మిళ.

"ఆ టీవీ ఛానెల్ వాడొచ్చి మా పేకాటను వీడియో తీశాడని తెలియగానే మేం వెళ్ళి అతడ్ని దీన్ని బయటపెట్టొద్దని బతిమిలాడాం. అతన్ని మా స్కూలుకు తీసుకొచ్చిన మా విద్యార్థుల్ని కూడా అతడి దగ్గరకు తీసికెళ్ళాం. మా విద్యార్థులు కూడా "ఈ ఒక్కసారికి మా సార్లను వదిలేయండ్రి..." అని చెప్పారు. అతడు సరే అన్నాడు. ఇలా జరిగిందని ఆ ఊరి విద్యాకమిటీ వారిక్కూడా తెలిసిపోయింది. వాళ్ళదగ్గరకెళ్ళి మరోసారి ఇలా జరగదని, మొదటి తప్పు కాబట్టి క్షమించండని అడిగాం. టీచర్‌గా నాకు మంచి పేరే ఉంది. అర్జున్‌రావును చూసి మిమ్మల్ని వదిలేస్తున్నామని అన్నారు వాళ్ళు. రేపు వెళ్ళి మామీద ఎలాంటి యాక్షన్ తీసుకోవద్దని మా హెడ్‌మాస్టర్ కాళ్ళు కూడా పట్టుకోవాలి.

ఇంత జరిగినా సుధీర్‌గాడికి మాత్రం చీమకుట్టినట్టయినా లేదు. "ఇంత మాత్రానికే ఉద్యోగం ఊడుతుందని భయపడ్తున్నారా? మీరొట్టి పిరికిపందలు. యేం జరగదు. అంతా నాకొదిలేయండి. ఐవిల్ మానేజ్ ఎవ్రీథింగ్" అన్నాడు. వాడో రాస్కెల్... వాడో స్కాండ్రెల్. టీచర్‌గా ఎంతో మంచిపేరున్న నన్ను అప్రతిష్టపాలు చేశాడు. ఉద్యోగం పోకపోవచ్చుగానీ, ఇంత జరిగాక నాకే ఆ ఊర్లో తలెత్తుకొని తిరగాలనిపించటం లేదు. ఎలాగైనా ఆ ఊర్నించి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకోవాలి. ఆ సుధీర్‌గాడికి చాలా దూరంగా ఉండాలి" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"మన బుద్ధి చక్కగా ఉంటే ఎంతమంది సుధీర్లయినా మనల్నేం చెయ్యలేరు" అంది ఊర్మిళ.

"మహ చెబుతున్నావులే... నువ్వు మాత్రం అతనితో ఫ్రెండ్‌షిప్ వద్దని ఎప్పుడైనా చెప్పావా? అన్నయ్యా! అన్నయ్యా! అంటూ అతడు కనిపించగానే గారాబాలకు పోయే దానివి. ఇందులో నీ బాధ్యత కూడా ఉంది" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"ఔనౌను. మీకేది జరిగినా, మీరేం చేసినా నేనే బాధ్యురాలిని" అంది ఊర్మిళ.

* * * *

మరో ఆరు నెలలు గడిచాయి. కొత్త స్కేళ్ళు అమల్లోకి రావడం వల్ల టీచర్ల జీతాలు గణనీయంగా పెరిగాయి. పెద్దమొత్తాల్లో ఎరియర్స్ కూడా వచ్చాయి. అంత డబ్బును యేం చేద్దామని అర్జున్‌రావు ఆలోచిస్తున్న టైమ్‌లోనే "ఇప్పుడు షేర్‌మార్కెట్ మంచి ఊపులో ఉంది. యేదైనా ఓ మంచి కంపెనీ వారి పదివేల షేర్లు కొని

పడేశావనుకో... ఆరు నెలల్లో నువ్వు కోటీశ్వరుడివి అయిపోవచ్చు" అంటూ వచ్చాడు కృపాకర్‌రావు. అర్జున్‌రావుకు పెద్దమొత్తం ఎరియర్స్‌గా వచ్చాయని తెలిసిన కృపాకర్‌రావు అర్జున్‌రావింటికే వచ్చి ఈ మాట చెప్పాడు.

కృపాకర్‌రావుకు షేర్‌మార్కెట్‌ను గురించి బాగా తెలుసునని అందరూ అనుకుంటారు. షేర్స్ విషయంలో సలహాలివ్వటానికి అతడో కన్సల్‌టెన్సీ సంస్థను కూడా నడుపుతున్నాడు. కృపాకర్‌రావుకు అర్జున్‌రావుతో బంధుత్వం కూడా ఉంది. అర్జున్‌రావుకు కృపాకర్‌రావు చిన్నాయన వరసవుతాడు. షేర్స్ బిజినెస్‌తో బాగా సంపాదించాడని కృపాకర్‌రావును అతని బంధువర్గమంతా చాలా గొప్పవాడని, అతన్ని ఎంతో గౌరవిస్తారు. ఇదివరకుకూడా కృపాకర్‌రావు అర్జున్‌రావుతో "ఫలానా కంపెనీ కొత్తగా షేర్లను ప్రకటించింది. వాటిని కొంటే చాలా లాభాలొస్తాయ"ని చెప్పాడు. కృపాకర్‌రావుతో ఊర్మిళకుకూడా చాలా చనువుంది. "నువ్వూ, మా అమ్మాయివేనమ్మా... నాకు మా అమ్మాయి సునీతెంతో నువ్వూ అంతేనమ్మా! మీరు ఆర్థికంగా ఎంతో పైకి రావాలనే నేను కోరుకుంటుంటాను... మీ స్కేల్స్ రివైజయి మీకు పెద్దమొత్తంలో ఎరియర్సొచ్చాయని తెలిసింది. ఆ డబ్బును సరిగ్గా ఇన్‌వెస్ట్ చేస్తే మీరు కోటీశ్వరులైపోతారు" అన్నాడు కృపాకర్‌రావు.

"ఈ డబ్బుని ఎలా ఇన్‌వెస్ట్ చేస్తే బావుంటుందో మీరే చెప్పండి" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"ఇప్పుడు షేర్‌మార్కెట్ ఫుల్‌స్వింగ్‌లో ఉంది. షేర్ల ధరలు విపరీతంగా పెరిగిపోతున్నాయి. కొత్తగా ప్రారంభమైన ఓ కంపెనీ ఫ్లోట్ చేసిన షేర్ల ధర ప్రస్తుతం ఈచ్ షేర్ పది రూపాయలు... ఈ కంపెనీవి ఓ 10 వేల షేర్లు కొన్నారంటే సంవత్సరం తిరిగేలోగా ఒక్కొక్క షేర్‌ధర పదివేలవుతుంది. అప్పుడు మీరీ షేర్లు అమ్ముకున్నారంటే మీరు కలలో కూడా ఊహించనంత డబ్బు మీ చేతికొస్తుంది" అన్నాడు కృపాకర్‌రావు.

"ఈ షేర్ల వ్యాపారంలో చాలా రిస్కుందంటారు. అందుకే మేమీ డబ్బును యే బ్యాంకులోనన్న ఫిక్సడ్ డిపాజిట్ చేద్దామనుకుంటున్నాము" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"ఫిక్సడ్ చేస్తే యేమొస్తుందోయ్... పీనట్స్... బ్యాంకులు వడ్డీరేట్లను బాగా తగ్గించాయి కదా... నామాట విని నేను చెబుతున్న ఈ కొత్త కంపెనీ షేర్లు కొనండి. సంవత్సరంలోగా కోటీశ్వరులైపోతారు. ఈ అద్దెకొంపల్లో ఉండే బదులు మీరే స్వంతంగా ఓ మంచి ఇల్లు కట్టుకోవడమో, అపార్ట్‌మెంట్ కొనుక్కోవడమో చెయ్యొచ్చు. మీ పిల్లల్ని ఓ రెప్యూటెడ్ కార్పొరేట్ రెసిడెన్షియల్ స్కూళ్ళో చదివించుకోవచ్చు" అన్నాడు కృపాకర్‌రావు.

"నాకు షేర్‌మార్కెట్ల గురించి యేమీ తెలీదు. షేర్లను ఎప్పుడు కొనాలి, ఎప్పుడమ్మాలి. ఇవేవీ నాకు తెలీవు... ఫిక్స్‌డ్ చెయ్యడమే బెటరనిపిస్తున్నది బాబాయ్" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"అన్నిటికీ నేనున్నాను కదా... నా స్వంత కొడుకు, కోడళ్ళలాంటి మిమ్మల్ని నేను మోసగిస్తానా? షేర్‌మార్కెట్ మంచి బూమ్‌లో ఉంది. ఇది ఇలాగే చాలాకాలం కొనసాగుతుందని అందరూ అనుకుంటున్నారు. కాబట్టి మీకు నేనిచ్చే సలహా యేమిటంటే ఈ కంపెనీ షేర్స్ కొనండనే... అన్నిటికీ నేనున్నాను" అన్నాడు కృపాకర్‌రావు.

"నువ్వేమంటావు" అన్నాడు అర్జున్‌రావు ఊర్మిళతో.

"మామయ్య గారంతగా చెబుతున్నారు గదా... వారి మాట వింటే మంచిదేనని నా అభిప్రాయం... కానీ నేను చెప్పాననే మీరు నిర్ణయం తీసుకోవద్దు. రేపేమన్నా అయితే నన్నంటారు. మీ ఫ్రెండ్స్‌ని కూడా అడిగి మీ ఇష్టమొచ్చినట్టుగా చెయ్యండి" అంది ఊర్మిళ.

"ఈ ఆడవాళ్ళతో ఇదే తిప్పలు. యేదీ సరిగ్గా చెప్పరు. చెప్పినట్టే చెప్పి తర్వాత మేం అలా చెప్పలేదంటారు... మీరంటే నాకు చాలా గౌరవముంది బాబాయ్... మీరన్న ఆ కంపెనీ షేర్స్‌ని నాకు కొనిపెట్టండి. ఎన్ని కొనాలి... వాటిని ఎప్పుడమ్మాలి... అన్నీ మీరే చెప్పాలె" అంటూ అర్జున్‌రావు తనకొచ్చిన 50 వేల ఎరియర్స్‌ని కృపాకర్‌రావు చేతిలో పెట్టాడు.

ఇది జరిగి ఆరు నెలలు తిరిగేటప్పటికే ప్రపంచమంతటా షేర్‌మార్కెట్లు చాలా ఘోరంగా దెబ్బతిన్నాయన్న వార్తలొచ్చాయి. ఈ వార్తలు వినగానే అర్జున్‌రావులో వణుకు ప్రారంభమైంది. సాయంత్రం కాగానే స్కూలు నుండి వెంటనే కృపాకర్‌రావు దగ్గరకు పరిగెత్తాడు.

"నాచేత కొనిపించిన షేర్ల గతేమయిందం"ని అడిగాడు.

"కంగారు పడకురా అర్జున్... నువ్వుకొన్న షేర్లేకాదు... అన్ని కంపెనీల షేర్లు పతనమయ్యాయి. ఇలాంటి పరిణామం ఉత్పన్నమౌతుందని ఎవరమూ ఊహించలేదు. షేరు మార్కెట్లను గూర్చి ఎంతో నాలెడ్జి ఉన్న గొప్పగొప్ప ఎక్స్‌పర్ట్సే కంగుతిన్నారు. అయితే పరిస్థితి ఎప్పుడూ ఇలాగే ఉంటుందనుకోకు. త్వరలోనే పరిస్థితి మారొచ్చు. నువ్వు కొన్న షేర్ల ధరలు పెరగొచ్చు. కొంతకాలం ఓపికపడితే పరిస్థితి మెరుగవొచ్చు" అన్నాడు కృపాకర్‌రావు.

"అంటే... అంటే... ప్రస్తుతమైతే మునిగామనేగా మీరు చెప్పేది" అన్నాడు అర్జున్‌రావు.

"మునిగామని ఎందుకనుకుంటున్నావు... కొంతకాలం నువ్వు షేర్లు కొన్న విషయమే మరచిపో... పరిస్థితి మెరుగయ్యాక నేనే నీ షేర్లు అమ్మిపెడ్తా... నీకేం నష్టం లేకుండా చేస్తా" అన్నాడు కృపాకర్‌రావు.

"యేం చేస్తారో యేమిటో... అంతా మా కర్మ" అంటూ అర్జున్‌రావు తనింటికి వచ్చేశాడు.

"ఊర్మిళా... ఊర్మిళా!" అంటూ అతనికలవాటైన గావుకేకలు పెట్టాడు.

మళ్ళీ యేదో మూఢిందనుకుంటూ ఊర్మిళ అతనికెదురుపడింది.

"మళ్ళీ యేమైందండీ! ఆ షేర్ల గొడవేనా! కొంతకాలం ఓపికపడ్తే పరిస్థితి మారుతుందని మామయ్యగారు నాతో చెప్పారు. కొంతకాలం ఓపికపడదాం" అంది ఊర్మిళ.

"యేం ఓపిక... అవతల కొంపలంటుకుపోతోంటే ఓపికా... అందరూ నాకు శనిలా దాపురించారు. వాడేదో గొప్పవాడు, మంచివాడూ అన్నావు. మామయ్యా! మామయ్యా అంటూ వాడిమీద ప్రేమ ఒలకబోశావు. వాడు, నువ్వూ కలిసి నన్ను సర్వనాశనం చేశారు... ఛీఛీ! అంతా నీకారణంగానే... నువ్వే ఈ ఇంటికి శనిలా దాపురించావు... నువ్విక ఒక్కక్షణం కూడా నా ఇంట్లో ఉండొద్దు. పో... వాడిదగ్గరికో పో... మామయ్య... మామయ్య అంటూ వాడిమీద ప్రేమ ఒలకబోశావుగా... వాడిదగ్గరికే పో... ఒక్కక్షణం కూడా ఈ ఇంట్లో ఉండొద్దు. మళ్ళీ ఈ ఇంట్లో అడుగుపెట్టొద్దు... పో... ఇప్పుడే పో..." అంటూ అర్జున్‌రావు పెద్దగా అరిచాడు.

"మీకేమన్న పిచ్చెక్కిందా? ఎందుకలా అరుస్తున్నారు... అంత పెద్దమనిషిని పట్టుకొని వాడు వీడు అంటున్నారా? ఆయన వింటే మీపనేమవుతుందో ఆలోచించారా?" అంది ఊర్మిళ.

"వాడు, నువ్వూ కలిసి నన్నేమన్నా చేద్దామనుకుంటున్నారా? నువ్వు వెంటనే బయటకెళ్తావా? లేదా?"

"మీకు నిజంగానే పిచ్చెక్కింది. నేనెక్కడకూ వెళ్ళను. ఈ ఇంటిమీద మీకెంత హక్కుందో నాకూ అంతే హక్కుంది... షేర్లు కొనాలని, కోటీశ్వరులం అయిపోవాలని మీకూ ఉండేదని నాకు తెలీదనుకుంటున్నారా? ఎన్నోసార్లు మీరు నాతో షేర్లను రైట్‌టైమ్‌లో కొని రైట్‌టైమ్‌లో అమ్మితే బోల్డు లాభాలొస్తాయని చెప్పిన విషయం

మరచిపోయారా? షేర్లు ఎప్పుడు కొనాలో ఎప్పుడు అమ్మాలో చెప్పేవాళ్ళు మనకెవరైనా ఉంటే ఎంత బావుండును అని అన్లేదా? కృపాకర్ మామయ్య షేర్ల కన్సల్‌టెన్సీ పెట్టాడని తెలియగానే మనమొకసారి ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళొద్దామని నన్ను పురమాయించలేదూ! మీ మనసులో షేర్లు కొనాలన్న మోజుందని గమనించే నేనూ మీతో కృపాకర్ మామయ్య దగ్గరకొచ్చాను. అప్పుడాయన షేర్‌మార్కెట్ పరిస్థితిప్పుడు బాగాలేదన్నాడు. షేర్‌మార్కెట్ పరిస్థితి బాగున్నప్పుడు ఆయనే మన దగ్గరకొచ్చాడు. ఆయన మనిద్దరికి కావలసిన వాడు. మన శ్రేయస్సు కోరేవాడు. ఆయన కావాలని మనల్నేం మోసం చెయ్యలేదు... షేర్ల బిజినెస్‌లో కొంత రిస్క్ ఉందని మీకూ తెలుసు. అయినా రిస్క్ తీసుకోకపోతే మనం పైకి వెళ్ళలేమని అనుకునే మీరు షేర్లు కొన్నారు. కృపాకర్ మామయ్య చెప్పాడనో, నేనూ చెప్పాననో కాదు... ప్రతి దానికి ఇతరులను నిందించే బదులు మన తప్పేమైనా ఉందా అని మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకుంటే మంచిది. కోపం తగ్గేదాకా కాసిన్ని మంచినీళ్ళు తాగి పడుకోండి" అంది ఊర్మిళ.

"అంతా నాకర్మ" అంటూ ఆమె తెచ్చిచ్చిన మంచినీళ్ళు తాగేసి పక్కమీదికి ఒరిగిపోయాడు. అతడు విపరీతంగా అలసిపోయినట్టుగా ఫీలయ్యాడు.

"యేదన్నా ఓ పని చేసినప్పుడు మనం ఆశించిన ఫలితం రాకపోతే అందుకు మనం కారణం కాదని, ఎవరి బలవంతం మీదనో మనమా పనిచేశామని అనుకోవడం మీలాంటి వాళ్ళకు చాలా తృప్తినిస్తుందనుకుంటాను. మనం చేసిన ఓ పని వల్ల ఉత్పన్నమయిన ఫలితాలకు – అవి చెడువి కావచ్చు – మంచివి కావచ్చు – యేవైనా అందుకు మనమే బాధ్యులం అనుకోవాలి. మంచి జరిగితే అది మన తెలివి అనుకోవడం, చెడు జరిగితే అందుకు మరెవరో బాధ్యులనుకొని వాళ్ళను నిందించటం చాలా తప్పండి. మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకొని మీలోకి మీరు చూసుకుంటే ఇది మీకే అర్థమవుతుంది" అంది ఊర్మిళ.

"దయచేసి నీ ఉపన్యాసం ఆపుతావా?" అన్నాడతడు బెడ్‌మీదున్న దుప్పటి తీసి నిండా కప్పుకుంటూ

అతడి బుర్రలో చాలాసేపు ఊర్మిళ చెప్పిన మాటలే ప్రతిధ్వనించాయి. ఆమె చెప్పిన మాటల్లో నిజముందనిపించింది. షేర్లు కొని కోటీశ్వరుణ్ణయిపోవాలన్న కోరిక తనలోనూ ఉండేదని ఊర్మిళ అన్నమాట నిజమే... పేకాట ఆడి డబ్బులు సంపాదించాలన్న బలహీనత కూడా తనలో ఉండేది. చిట్టీలు కట్టి, ఒకేసారొచ్చిన డబ్బుతో ఓ మారుతి కారు కొనుక్కొని పక్కన ఊర్మిళను కూర్చోబెట్టుకొని తిరగాలన్న

మోజు కూడా తనలో ఉండేది. నిజానికి ఆ నిర్ణయాలన్నీ తనే తీసుకున్నాడు. ఆ నిర్ణయాల వల్ల తను ఆశించిన ఫలితాలు రాకపోయే సరికి ఆ నిర్ణయాలు తనంతట తాను తీసుకోలేదని ఇంకెవరో తనను బలవంతం చేసి ఆ నిర్ణయాలు తీసుకునేలా చేశారని వాళ్ళను నిందించి తృప్తిపడటం అలవరచుకున్నాడు. మన నిర్ణయాల వల్ల ఉత్పన్నమయ్యే యే ఫలితాలకైనా మనమే బాధ్యులమనీ, వాటిని మనమే ఎదుర్కొని పరిష్కరించుకోవాలనే ప్రాథమిక సూత్రాన్ని తను ఉల్లంఘించి తనను తాను మోసగించుకుంటూ తృప్తిపడ్డాడు. పాపం, ఊర్మిళ చాలా మంచిది. ఆమె తప్పేమీలేదు. తను ఎన్నిమాటలన్నా, ఎంత అవమానించినా భరించి తనలో మార్పు తీసుకురావటానికి ప్రయత్నించింది. ఊర్మిళలాంటి సహనశీలి తనకు భార్యగా లభించటం నిజంగా తన అదృష్టం...

రెండు మూడు గంటలసేపు అతని ఆలోచనలు ఇలాగే సాగాయి... రాత్రి 8 గంటలవుతుండగా ఊర్మిళ వచ్చి అతడు నిద్రపోయాడనుకొని "ఇక లేచి భోజనం చెయ్యండి" అంది అతన్ని తట్టి లేపుతూ.

అతడు కప్పుకున్న దుప్పటిని తీసేసి ఆమెను తన దగ్గరికి తీసుకుంటూ "సారీ ఊర్మిళా! ఇకనుండి నా నిర్ణయాల వల్ల తలెత్తే ఫలితాలకు నేనే బాధ్యుణ్ణని అంగీకరిస్తాను. అందుకెవరో బాధ్యులని ఎవర్నీ... ముఖ్యంగా నిన్ను... నిందించను" అన్నాడు.

"ఇప్పటికైనా మీలో ఈ జ్ఞానోదయం కల్గినందుకు సంతోషిస్తున్నాను" అంది ఊర్మిళ అతని మీదకు ఒరిగిపోతూ.

✧✧✧✧✧

– 'నవ్య' దీపావళి **2010** ప్రత్యేక సంచిక